

לעתים גורל חיינו דומה לעץ-פרי בחורף.

מי היה חושב

שענפים אלו יהפכו שוב לירוקים ויפרחו,

אבל כך אנחנו מקווים,

זאת אנחנו יודעים.

יוהן וולפגנג פון גתה

גיליון מס' 2442 * י'ז בשבט תשע"ה * 6 בפברואר 2015

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק / sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתה של חברתנו**

**דבי חצור
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
שמואל, אסתי ורותי
וכל בני המשפחה**

שלא תדעו עוד צער

אמא שלנו

קשה לחשוב עליך כמי שאיננה עוד איתנו.
למרות שהיית שקטה וצנועה, היו לך מעלות רבות שלא רבים הכירו.
היית אישה אינטליגנטית מאד, אוהבת מוזיקה ובעלת כישרון ציור. גם בשנים
האחרונות בהן כבר לא היית במיטבך, לא ויתרת על פיתרון תשבצי היגיון
סבוכים, וכל ערב שיחקת עם אבא שבץ- נא.
המוזיקה תפסה מקום חשוב בחייך – אהבת לנגן בפסנתר, לשיר במקלה
והעיקר – להאזין למוזיקה קלאסית. גם הקריאה הייתה חשובה לך מאד, עד
שראייתך נחלשה במידה כזו שהתקשית לקרוא.

הפסנתר והגינה היו חשובים לך בשנים האחרונות. לא אהבת כלל לנסוע, בכל
פעם שנכנסת למכונית, היית בטוחה שלא תצאי ממנה.... הבית והגינה סיפקו
אותך לגמרי. אבא המסכן נאלץ לחפש חופשה המתאימה לאדם אחד, משום
שלא רצית להצטרף.

למרות השקט שלך היו לך דעות מוצקות על החיים – מה נכון לעשות ומה לא
מקובל. כשהגעת הביתה בפעם הראשונה מקושטת בעגילים, צפיתי את
התגובה הלא אוהדת שקבלתי. אמרת תמיד, וגם קיימת, שהאמת הפשוטה
שאינה צבועה ואינה מקושטת, היא היפה מכל.

תמיד היית לנו, הבנות, מקור תמיכה ועידוד. האמנת בכל מאודך ביכולות שלנו,
ואנחנו השתדלנו לא לאכזב.

בשנים האחרונות חלה התדרדרות במצב בריאותך, וכאב לנו לראות איך את
נאבקת להמשיך למרות הכל.

ביחד עם הכאב הייתה גם גאווה – עדות לאופיך החזק שאינו מוותר.

תחסרי לנו מאד מאד, אך אנו שמחות שהסבל הסתיים, וכעת תוכלי סוף סוף
באמת לנוח.

רותי ואסתי

אוהבות עד אין קץ

סבתא יקרה,

מנסה להגדיר את התחושה שאני מרגיש כרגע, ומתקשה.

מרגיש עצב גדול.

עצב על העובדה הפשוטה שלא אראה אותך יותר. יותר לא ניפגש בבית החם והנעים שלך ושל סבא, כשאת יושבת על הספא בפזיזיה הנינוחה והקבועה, ממתינה לעוד מפגש שבועי עם מי שנמצא בבית הסופ"ש. עצב על העובדה שאדם שכל כך אהבתי והערכתי, כבר איננו כאן.

בד בבד, אני מרגיש גם השלמה ונחמה. חייך היו ללא ספק ארוכים ועשירים באופן מרשים. מלאים בשמחות, הרפתקאות ועשייה משמעותית. הכל בדרכך הצנועה והכל כך אנגלוסקסית. לא אתחיל למנות אירועים גדולים וצמתיים חשובים, אני בטוח שגם ככה האירוע הזה מביך אותך, בכמות תשומת הלב שאת מקבלת. לפני שיצאתי לטיול, באתי להיפרד ממך בבית הסיעודי באיילת השחר. כבר הייתה בי התחושה שזו היא פגישתנו האחרונה. מתנחם בעובדה שלפחות נפרדנו כהלכה.

בתקופה האחרונה החיים הפכו למעמסה עבורך. תיפקוד הגוף ירד בהדרגה, והוא חדל למלא את תפקידו כראוי. מאמין שהוקל לך עכשיו, והמחשבה הזו מנחמת גם כן.

היית חלק בלתי נפרד מחיי. כך גם תישארי. לגדול בקיבוץ שבו גרים ואותו הקימו סבי וסבתי, הייתה זכות ענקית עבורי, ורווח גדול להתחנך ולצמוח בסביבתכם. רוצה להודות לך על כל מה שהיית בשבילי. תמיד תישארי סבתא דבי שלי המיוחדת והאהובה. מתנצל שאיני נמצא כאן כדי ללוות אותך בדרכך האחרונה, יודע שהיית נעצבת לדעת שעשיתי דרך כה ארוכה רק בשבילך.

אוהב מאוד מאוד ומתגעגע.
דור.

דבי

הלכה לי חברה טובה

הכרתי את דבי לראשונה כשעבדנו במטבח הישן.

היא כיהנה כמבשלת לתינוקות והייתה שקטה וקפדנית. יום אחד היא הכריזה שבנות הגרעין (אנחנו) לא יודעות לנקות. ודבי ידעה ועוד איך, קרצפה ושיפשפה ואצלה בממלכה היה עולם סטרילי מוחלט.

ככה היתה דבי שקטה בדרך כלל, מאופקת ופרגמטית ומהפינה שלה הייתה קולטת ושוקלת ושומרת לעצמה.

שנים רבות אחר כך עבדנו יחד שוב במפגש ולמדתי לחבב ולהעריך אותה ואת דרכה הכנה והצנועה.

היה לה חשוב לתרום, לתרום כדי לתת. אי אפשר היה לרמות אותה כדי שיהיה לה עיסוק. היא רצתה לעשות רק אם הייתה בעיסוק תועלת, לשימוש או למכירה אבל לא סתם. חברים שנכנסו למפגש תמיד עשו את דרכם ישר לפינה שלה וישבו ופטפטו בזמן שהיא עבדה.

במשך השנים גילינו הרבה קווי אופי משותפים בינינו ונהננו משיחות על שירה, והיסטוריה ועוד, נושאים שהיא הייתה בקייה בהם.

ועכשיו היא חסרה ונזכור אותה בחיבה

שיהיה זכרה מבורך.

שמחה

יש אנשים שקטים, שעושים הרבה
 יש אנשים עדינים שהעדינות שלהן פועלת
 יש אנשים טובים, שהטוב שלהם הולך מתחילת העולם ועד סופו,
 יש אנשים רגישים שהרגש שלהם מכיר ואוהב אותך, בלי לדבר.
 יש אנשים שאתה נמצא לידם - אתה נעשה טוב מעצם מציאותך.
 יש אנשים שהחיצוניות לא מעניינת אותם והפנימיות שלהם קורנת למרחוק.

שמואל היקר, רותי חברת ליבי מאז ואסתי.

דבי האהובה והמתוקה, כל כך הרבה זיכרונות יש לי ממך, כל כך הרבה
 מחשבות טובות ורגשות עולים - עוד מגן רימון זוכרת שאבא שלי שר לי "דייקן
 ג'ון פול" ורותי אומרת לך - אימא, תשירי לי גם, וברור, את מתחילה לשיר.

כשעבדתי איתך בתורנות ב"עזרת בישול" וקיבלתי ממך ציון לשבח, זה לא היה
 דבר מבוטל - כי את עם כל כישרונותייך - עבדת ב"עזרת בישול" בדייקנות
 וביסודיות, שכל כך אפיינו את הדור שלכם. מה שעושים - עושים טוב. לא משנה
 אם זה מתאים לי או לא.

היית אימא נהדרת ואישה נפלאה. לא חושבת שאי פעם כעסת או הוכחת את
 בנותייך. תמיד לצידן - מגינה, מכילה, מתרגשת איתן עד דמעות. הדמעות - אני
 זוכרת, היו באות לך בקלות. ואישה נפלאה את, כי הלכת אחרי שמואל - אישך -
 לאן שהלך - כי ככה זה נכון. היה בך שילוב של עדינות ועוצמה, חוכמה וענווה.

פעם סיפרת לי שכל כך אהבת את הנוף במנסורה ואז כשכפר הנשיא עלה
 למעלה - החלטת שאת לא חוזרת לשם - לא להרגיש את הכאב - בזה
 שהקיבוץ לא קם שם.

מי שלא טעם "למון מראנג פאי" של דבי - חבל עליו. אבל, לימים, סיפרת לי
 שאת בכלל לא אוהבת לאפות עוגות. עד היום, אם הילדים שלי רוצים לשמח
 אותי, אז הם מכינים לי "למון מראנג פאי" (כמעט כמו של דבי).

רותי ואני, למדנו כינור כמה שנים, ודבי הייתה הקהל הכי אוהד שלנו וידעה
 שנים לזמר איזה קטע שניגנו. הגינה המטופחת שלך. וכמובן ה"סקראבל"
 האינסופי כל ערב. לא אשכח כי היית מוכשרת ודבקה במטרה.
 תמיד היה לה חיוך ונשיקה בשבילי. אישה טובה, לא שאפתנית. יודעת מה נכון
 לה, רגשנות שלא העליבה מעולם.

שמעתי שהיה לך קשה בסוף. ובסוף של הסוף - הלכת לך בשינה.
 שמחה בשבילך שכך זה נגמר. אוהבת נורא - מרב

דבי חצור, דבורה ריס -

דבי נולדה בלונדון ב-1922. הייתה בגורסי-ליז יחד עם אחותה לואי המבוגרת ממנה בשנתיים. שם הכירה, ומאוחר יותר נישאה לשמואל ב-1944, ויחד עלו ארצה בנובמבר 1947.

אם לאסתר (אסתי) מכיתת עשור, ורותי מכיתת אייל, וסבתא למשפחה ענפה ואוהבת.

דבי אהבה שקט ושיגרה. בקבוץ הצעיר יצרה לעצמה במטבח, ב"עזרת בישול" (שם הכינו, ניקו וחתכו את המצרכים לבישול ולסלטים השונים), מקום עבודה קבוע.

חברה קפדנית וחכמה, בעלת ערכים ומוסר עבודה גבוה, רואה הכל ואומרת מעט.

לאחר שנים, עברה לעבוד במשרדי מפעל "הבונים".

משם עברה להנהלת החשבונות, לתחום תקציבי החברים; בשקט האופייני לה, ברצינות, בנועם הליכות לכל חבר וחברה, בהקפדה ובדיסקרטיות רבה.

לאחר מכן עבדה עם מאיר מספר שנים בספרייה, ועזרה משמעותית בקליטת תוכנת המחשב.

גם כשנחלשה והחלה לבקר בבקרים ב"מפגש", חיפשה עבודות שיביאו תועלת. בין השאר עסקה (יחד עם ג'נט גניסלב ז"ל), במבצע גדול של סימון ספרים עבור ספריית הילדים, בהרבה רצון טוב ומסירות. מבצע זה התאפשר בזכות היצירתיות והרצון הטוב של שולמית ושמחה, והביא לספריית הילדים תועלת רבה.

התיק האישי של דבי בארכיון כמעט ריק. דבי לא אהבה רעש ופרסום. היא התאפיינה בשקט ובצניעות, והתרחקה מעימותים. מלבד מספר מודעות ששייכות לענייני עבודה, דבי חתומה רק על שני מאמרים.

בשנת 1975 פירסמה באופן נדיר את דעתה ב"דברי הכפר":

"ברצוני להביע את התנגדותי החריפה לפרסום המכתב שהופיע בעלון המשק

...

לפי דעתי צריך להיות גבול מסוים לתוכן החומר שמתקבל לפרסום. המכתב הזה הורס כל מושג של יחסים חברתיים בין אנשים בחברה תרבותית. עלון

המשק, לפי דעתי, אינו פורום פתוח לדוש בבעיות פרטיות ואישיות של חבר. אפשר להשתמש בדרכים אחרות כדי לדון ולפתור אותן."

ובשנת 2003 פירסמה (עם שמואל) מאמר בשם "שחר המנצחת", לאחר שהנכדה שחר ניצחה בתחרות שחיה ב"ספישל אולימפיקס". המאמר מברך הן את שחר, על ההתמדה, הנחישות והאמביציה, והן את התמיכה הבלתי נלאית של מערכת החינוך וכל חברת כפר הנשיא.

דבי אהבה מאד מוזיקה קלסית, ושרה במקהלת המשק, בניצוחו של צבי לוינסון. הם למדו ושרו מיצירות הנדל, באך, שירים ישראליים וגם שירים סקוטיים. בגיל לא צעיר התחילה ללמוד נגינה בפסנתר, ובכשרון ובנחישות שלה, הצליחה. אתגר נוסף היה משחק הברידג' שלמדה, כאשר בת זוגה למשחק היא פרל. גם כאן הצטיינה.

בשנים האחרונות לא הייתה בקו הבריאות. משפחתה האוהבת והתומכת, ובראשם שמואל, ליוו אותה במסירות.

מהיום תנוח באדמת הקבוץ אותו בנתה עם שאר המייסדים.

יהי זכרה ברוך.

רחל גינת 2/2/2015

לכל קוראי 'דברי הכפר' שלום

בעקבות העברת העלון מתאי הדואר שלכם אל האתר, נוצרו קצת אי הבנות ובלבול.

ובכן, העלון ממשיך ויוצא כהרגלו, בכל יום חמישי בשבוע, הן לאתר הקיבוץ, וגם לתאי דואר של החברים שביקשו כך. ישנם כמובן וכידוע, גם מספר גיליונות 'דברי הכפר' מניר אמיתי ממשי, בחדר ההמתנה שבמרפאה, ובמפגש. לעיונכם ולהנאתכם.

את הכתבות שלכם וההודעות למיניהן, אנא שילחו לאותה הכתובת, כמו תמיד. sachlav@kfar-hanassi.org.il

כתיבה נעימה וקריאה נעימה וימים ברוכים וטובים לכולנו.

שושנה שרקי

לדויד שלום.

אני יודעת ואני גם רואה שאתה שולח את הצלון היקר
והמשפחתי שלנו, מדי שבוע,
אל למעלה ממאתיים כתובות בצולם !!!
כעורכת הצלון, פניתי אל בעלי הכתובות הנעלמים האלה
לא פעם בעבר, מאל דפי הצלון, ללא כל תאנה מצד.

ראיתי שמדי שבוע, אתה כותב אליהם, ומספר את שנייה
בארץ ובקירוב. בשבועיים האחרונים, אל הוספת פנייה אישית,
וביקשת את השתתפותם בצלון, אם בתאנה, או סיפור
מצניין מהקורות אותם... שם אנחנו נדע קצת אודותם.
האם מישהו צנה לך?
האם נראו סימני חיים, מאי שם, על גלי האינטרנט שלך?
הקשבה? תאנה? משהו? מישהו?

אולי הציג הזמן לברר שוב, אם ישנם בכלל אנשים מאחורי
הכתובות האלה שיש לך / לנו. אם ישנם, האם הם צדיין
קוראים? מצוניינים? לקבל את דבריי?
שלא סתם נשלח את עצמינו, שיש אי שם מצוניינים בחייו
החברתיים כאן.
בכל משפחה מורחבת ישנם ניתוקים והתרחקויות. יש לדעת
לקבל את הצובדות.
המשק לברר, וספר לי על כך. אני ממש סקרנית לדעת, כמה
מכל המכותמים האלה, באמת שמים לב שקיבלו את דבריי
בחייל, ובכלל קוראים את הדבריי הזה שלנו .

העורכת .

חכמה זה לדעת את הצעד הבא,
כישרון זה לדעת איך לעשות אותו,
וגדולה זה פשוט לעשות אותו.

ימי הולדת

מזל-טוב

8.2	לירון סננס נופר כהן (נכדה-מרקס) דניאל ארנברג (נכדה) מיטל גלוק	11.2	דוט שיינגזיכט נטשה כמרן אילת תושיה מיה לפינג-קפלן
9.2	אילן מדינה	12.2	יעל שפרונג חנן ווטרמן מיכי גניסלב שיר טוביס מיה אורן (נינה ריינס)
10.2	פלוא מרקוסון יניב ליפא (נין-אפשטיין) כרמל רוזנקרנץ עילי בת (נכד פרלסון) תהילה יוגב (נינה ארנברג) מוריה מאי דויל (נינה א. חצור)	13.2	שקד וולפין
		14.2	עליזה נמלי בת שבע מרקוסון יהודה בן זאב

ימי נישואין

8.2	פנינה וירון זאבי
9.2	פם ורפי שיינגזיכט
10.2	טלית ויורם עומר
14.2	תמר ושאול לוי

נזכור

כ	בשבט תש"ן	14.2.90	מר סידני פרידלנדר
כא	בשבט תשנ"ה	22.1.95	גב' לילי פרידמן
כג	בשבט תשל"ב	8.2.72	שושנה אדלשטיין
כה	בשבט תשס"ג	27.1.03	מר מני פקר

פירורי ילדים לט"ו בשבט

כל אדם תשיעי בכפר הנשיא הנו תלמיד גן, כל אדם עשירי בכפר הנשיא הוא תלמיד בית ספר יסודי. לא יאומן, יש לנו כמאה וחמישים ילדים במשק ולהם המון חוויות מלהיבות לשתף אותנו.

מסיבת ט"ו בשבט "במשק ילדים" בלטו בנוכחותם ילדי הגנים ובפרט ילדי גן שקד שהגיעו בהרכב כמעט מלא. האטרקציות הגדולות ביותר מבחינת הקטנים: הג'ימבורי המושקע שהוקם באיגלו, רכיבה על הסוס עם מיכי, מסע בעגלת הטרקטור עם יובל, כלבה עם גורים בפנית החי, וכמובן הפיתות בטאבון.

עם סיום הפעילות המשיכו ילדי כתות א'-ד' למגרש הכדורסל שם נערך משחק כדורגל ספונטני בין הורים וילדים. ארבעה אבות הזיעו מול הרכב ילדים הבא: ארז מתתיהו, דניאל פרימוסט, מתן דסקל, דניאל וויאט, הילה וייסבקר, דניאל מירב, ניתאי שרעבי, נרי הלוי, וניתאי גודמן הצעיר. כמובן שהצעירים ניצחו.

הילדים שלנו אוהבים לשוטט בשבילי הקיבוץ, כך כל יום אנו מגלים מקום חדש. למשל ספריית הילדים של רחל. ימי ד' בשעה 1600 נפגשים הילדים בספריה, הקטנים יושבים עם אמא בחדר הקטן ונהנים מקריאה משותפת, הגדול משוטט בין המדפים ובוחר ספר של ז'ול וורן. הידעתם כי הספר הפופולרי ביותר הוא "הרפתקאות דוד אריה בערבות רומניה"? פעם קראנו חמישייה סודית. רחל מספרת, שאת החמישייה הסודית, לא השאלו עשר שנים ואנו הראשונים.

לצד הספריה, "גן אסתר" המקום הכי חשוב בקיבוץ מבחינת הקטנים. כל יום עם סיום הגנים משתובבים זאטוטינו בפניה המקסימה הזו, גם להורים ניתנת הזדמנות להכיר ולהתחבר. זוהי כיכר העיר של כפר הנשיא.

המשכנו לשוטט וגילינו עוד מקום שמח ושוקק בקיבוץ- "המפגש". כאן גילינו תגלית גסטרונומית. מסתבר שבין פעילויות "המפגש" כלולה גם הכנת ריבות טעימות, בניצוחה של השפית שמחה. הילדים טעמו נהנו ורוצים עוד. יש מגוון טעמים כגון: תות, שזיף, משמש, תפוז, ג'ינג'ר לימון, לפי פירות העונה. מומלץ.

בין הצריפים הישנים תגלית נוספת, דלת מסתורית עם שלט "קזינו". בפנים חדר מלא קרטונים גדושי בגדים נעליים ותנורים שנאספו ע"י תושבי הקיבוץ, כתרומה לעמותת "פתחון לב". פעם בשבועיים מגיעה משאית גדולה ואוספת. ומיהם הבריונים שנשאו את עשרות הקרטונים הכבדים? רג'י ולאח בן אדיבה.

ט"ו בשבט שמח, משפחת מירב.

תודה

הפירורים קמו לתחיה ?

המערכת

תודה!!

כוחה של קהילה נמדד ברגעים שמחים וברגעים פחות משמחים. בשבוע האחרון, נאלצנו לשהות בבית החולים עם בננו הקטן. אנחנו רוצים לנצל את הבמה הזו כדי להגיד תודה לקהילה המדהימה של כפר הנשיא שעטפה אותנו בהמון חום ואהבה.

תודה ליוחאי, עינת וגלי' שלקחו את הפיקוד על משמרות הבטיחות בדרכים, והקפידו שהפרוייקט החשוב הזה ימשיך לתפקד. לצוות החינוכי של גן שקד, שדאג שהשגרה של מאיה שלנו לא תיפגע ודאג לחבק ולנשק אותה, בכל רגע של עצבות. לצוות המרפאה שחיזק מרחוק. לכל החברות והחברים ששלחו הודעות מחזקות ולא נעלבו שלא ענינו לטלפונים. ואחרונים אהובים, השבט היקר שלנו, רשת הביטחון הפרטית שלנו שתמיד נפרשת ויודעת להתגייס. בזכותכם הכל היה קל יותר, תודה שהזכרתם לנו שכפר הנשיא הוא המקום הכי יפה בעולם.

רותם, טל, אורי ומאיה הלפר (פוקס)

ברכות לדוד דיבון על זכייה בתחרות "איש הברזל" באילת, **מקום ראשון** בקבוצת הגיל 55-59 בתוצאה של 12 שעות ו- 50 דקות.

התחרות בנויה משחייה (3.8 ק"מ בים סוף), 180 ק"מ רכיבת אופניים ו(לקינוח) ריצת מרתון 42.2 ק"מ.

שאלתא למנהל המשק

בנושא הפסקת תיפקודו של אורי שובל כמנהל אגף מנהל ומשק.

- האם יש מסמך של כפר הנשיא איפשהו הדורש הפסקת עבודה של חבר בגיל 70. לפי מיטב ידיעתי אלק ניהל את האגף עד גיל 80, קולין הועסק עד גיל דומה. ג'יסון עדיין עובד חלקית, לן וטומי עדיין מועסקים חלקית וכו'.
- האם בכניסה לתפקיד מוגדר מספר קדנציות ו/או אורך קדנציה.

שושנה שרק

שושנה שלום,

במענה לשאלתה בנושא הפסקת תפקיד של אורי שובל כמנהל אגף מינהל ומשק להלן תשובתי

1. נהלי עבודת פנסיונרים אושרו ע"י האסיפה לאחרונה ומופיעים בחוברת אורחות חיים 2015. בהתאם לנהלים אלו גיל הפרישה לחברים עומד על 67 לגברים, ולאחר מכן נשקלת המשך העבודה של החבר בענף, כאשר כל שנה נדון המשך עבודת הפנסיונר מחדש.
2. לגבי תפקיד ניהול במקרה זה ניהול אגף מינהל ומקש אורך קדנציה הוא 4 שנים. אורך הקדנציה מוגדר בעת הכניסה לתפקיד.

ברוך

אישי נשי עבר לחמישי

שריינו תאריך חדש ביומנים

12.02.15

בואנה בואנה הבנות בשמחה, בכיף לקנות, להחכים, לבלות וליהנות

פרטים נוספים יתקבלו בהזמנה אישית

שתחכה לכן בתאי הדואר ביום ראשון

מצאצא עם פינות

ויקטור ידידי (כנראה שאנחנו ידידים עכשיו... טוב, מה לעשות? נתגבר).

אתה מדבר על "מסר סמוי אמיתי במונופול". וסלח לי על חלופי מיקום המילים. אני יודע שלא לזה בדיוק התכוונת אבל יותר נוח לי להתייחס לפרוש שלי של המשפט.

ראשית עלי לציין שמסר סמוי איננו סמוי אם ניתן להבחין באמת שבו. לא שאני מאמין באמת שבמקרה זה. הנטיה שלי היא להאמין בדברים שאינם קיימים. דבר זה פותר אותי מלהוכיח אמיתות כאלה ואחרות.

אבל לעינינו. במאמך אתה מציע שמשחק ה"מונופול" אינו קפיטליסטי כלל אלה דווקא סוציאליסטי, ואפילו מרקסיסטי משהו (תוספת תובנה שלי) ממש ההיפוך הגמור לטענתי. אגב המשחק בישראל נקרא "ריכוז" ואם באמיתות עסקינן, מן הראוי לדבוק במקור.

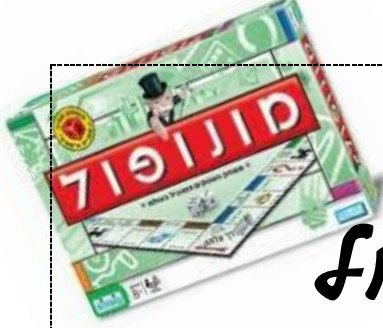
בין קפיטליסם לסוציאליזם אין למעשה הבדל גדול. הקפיטליזם אפילו חוסך באות אחת (כן, ספור את האותיות!). מכאן שדווקא הקפיטליזם הוא המסתפק במועט ואינו דוחף אותיות סתם ככה ללא צורך! הרי בלשוננו 22 אותיות בלבד, מן הראוי לשמרן ולא לזרוק אותן לכל עבר כפי שעושה הסוציאליסט!

לגבי המשחק עצמו. אתה לא מבחין במשהו מוזר? אם תתעלם לרגע מהויכוח העמוק והמהותי העובר בינינו, תבחין אולי שהתוצאה והמסקנה נכון! שנינו מסכימים שהמשחק הזה מרעיל את ילדינו. אנחנו חלוקים על מרקם הרעל אבל רעל הוא רעל ועל כן אני קורא לך ויקטור..... חבור אלי, ובכוחות משותפים נמגר את הטרור... א.. סליחה... את המשחק הארור הזה מחיי ילדינו!

ויפה שעה אחת קודם !!

אפשר עוד בירה בבקשה? כן, עם כפית. תודה.

דוד אלמן

על ריכוז, ריכוזיות ואנופול

מה הקשר בין ריכוז לריכוזיות? לשני המושגים האלה שורש משותף: ר.כ.ז. שניהם מדברים על פעילות של איסוף, הבאת משאבים מסויימים לקום אחד. יש ריכוז כוחות בצבא, יש צבירה של פעילות מוחית לצורך ביצוע משימה, כלומר ריכוז שמתרחש בראש שלנו (תשאלו את יוסי חלמיש).

בשנים האחרונות מדברים הרבה על הריכוזיות במשק הכלכלי שלנו, כשהכוונה לכך שעסקים גדולים – ענקיים, נרכשים על ידי אותן הידיים, ונותנים בידיים אלה כוח רב, ומי שמשלם זה אנחנו הקטנים. מי ששולט בחברת סלולר, בעתון, בחברת ביטוח, בבנק וברשת מרכולים, משפיע על היום יום שלנו. לא לחינם נעשו מאמצים בשנים האחרונות להגביל את הריכוזיות. הריכוזיות היא בעצם המונופול על תחומים רבים במשק.

מי שמאמין בערכים חברתיים של ערבות הדדית, של שוויון הזדמנויות, של צמצום פערים, חייב לשאוף להגביל את המונופולים.

ומה הקשר לריכוז? ובכן, דברנו כבר על השורש המשותף – ר.כ.ז., אבל מי שהיה ילד בארץ לפני חמישים שנים, לא הכיר משחק בשם מונופול, אבל שיחק בכיף משחק שנקרא "ריכוז". זה היה בדיוק מונופול: קנינו רחובות בערים, הוספנו לרכוש שלנו עוד רחובות, עד שכל העיר הייתה שלנו, ואז בנינו עליהם בתים ומלונות, הגדלנו את הרכוש שלנו ו"קרענו" את חברינו בתשלומים שחייבנו אותם בכל פעם שרצו להתארח אצלנו ברחוב המסוים. כל תוספת לרכוש שלנו גם הגדילה את התשלומים שגבינו מחברינו. מי שלא עמד בתשלומים נאלץ למשכן חלקים מרכושו ואף לפשוט רגל.

איזה כיף של משחק זה היה!

שנים רבות לא שחקתי ריכוז ולא שיחקתי מונופול, עד שלפני כמה שבועות, כשנכדי היה חולה, והיה לנו הרבה זמן ביחד, שחקנו מונופול. ופתאום מצאתי את עצמי צוברת נכסים, שואפת לרכז בידי את חברת החשמל ואת אמצעי התחבורה ואת כל המשאבים המופרטים של המדינה, קניתי רחובות וערים שלמות. הייתי בדרך להיות טייקון, ובכל פעם שנכדי בא לשאוף קצת אויר צח על חוף הים של תל-אביב, הוא היה צריך לשלם לי כסף רב.

לא, זה לא כיף, זה לא משחק שאני רוצה לשחק עם הנכדים שלי, הרבה יותר כיף לי לשחק "ארץ עיר". מישהו מוכן ללמד אותי שש בש?

תמר וולפין

ילדי כפר הנשיא מארחים את אילן נמלי

קבוצת הכדורגל של ילדי כפר הנשיא מארחת מעת לעת שחקן עבר מהקבוצה, בראש השנה זכינו לארח בטורניר ע"ש צביקה קורנבליט את החלוץ גדעון לוי. והשבוע אירחנו את מגן הקבוצה מהשנים 1968-1973 איתן נמלי.

איתן העלה זיכרונות מהתקופה בה השתתפה הקבוצה בליגה ב' ושיחקו בה: ציון דוארי, איתן נמלי, רונן ירון, אילן המאירי, נחמן כץ, בני גולדברג, דוד ריפקין, יואב אדר, יגאל בן חיים, גדעון לוי, ישראל הדר, מיכה ליפשיץ.

איתן זכה לשחק גם בקבוצה "הצעירה" שכיכבה בשנת 1972 בה השתתפו גם: יוסי ליפץ, דני נמלי, איתן נמלי, שאול ריפקין, טוביה אשתמוע, שמוליק אפשטיין, יגאל בן חיים, דוד ריפקין, יוני בן חיים, עמי בן צבי, ישראל הדר, מיכה ליפשיץ, יהודה אדר. (תמונות ניתן לראות אצל אילן המאירי).

איתן צפה במשחק קב' הילדים מול צפת וביקש להודות לילדים על מאמצייהם. כבשו: דודו-4, דניאל מירב-1, טל סורני-1, טל סולומון-1. ביסלו: דניאל מירב-4, טל סורני-1, ארז מתתיהו-1.

ילדי כפר הנשיא: תמיר ה', דניאל וויאט, טל סולומון, מירון מתתיהו, טל סורני, יועד מזרחי, דניאל מירב, נרי הלוי, ארז מתתיהו, נועם י', ארי, עמוס, יונתן, דוד א', איתי מ', בר ר', דודו.

כל ילדה וילד מגיל ארבע עד גיל עשר מוזמנים להצטרף לחוגי הכדורגל, לרבות ילדים חסרי ניסיון או כאלו שכישרונם טרם הבשיל, כל הנדרש הוא רק רצון ורוח ספורטיבית. בהתאם לצרכי הילדים ורצונם נשתדל לפתח חוגי ספורט נוספים.

סטטיסטיקה מצטברת לשתי קבוצות הילדים:

מבשלים: דניאל מירב-7, טל סורני-5, ארז מתתיהו-4, בר ר'-2, דודו-2.

מבקיעים: דודו-11, בר ר'-6, בר ע'-5, ארז מתתיהו-5, נרי הלוי-4, דניאל מירב-4, נועם מזרחי-2, דניאל פרימוסט-2, טל סורני-2, טל סולומון-2. (העירו ונתקן).

טבלה אזורית כתות א-ב: 1. כפר הנשיא, 2. חצור, 3. יסוד המעלה, 4. ראש פינה.

טבלה אזורית כתות ג-ד: 1. ראש פינה, 2. כפר הנשיא, 3. חצור, 4. יסוד המעלה.

תודה לשחקנים, ליורם עומר, אבי מתתיהו, להורים למלווים ולתורמים.

רשם אלי מירב eli.advocat@gmail.com

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

בכי - רות - סוף

כן, כן, חברים
בקושי חלפו שנתיים שלוש
ושוב נקרא עדר החמורים
לבחור את החמור הקופץ בראש...

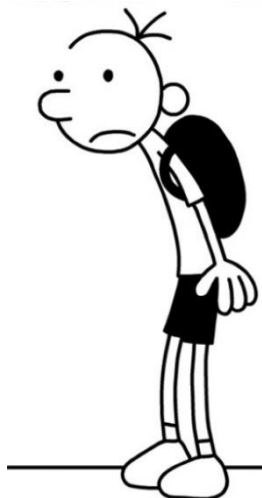
התייצבו המועמדים נפוחי שם וחזית
חדורי רוח קרב כאחוזי תזזית
נחושים להציג קבל אומה ועם
את כול עולב מרכולתם...

ציוני, לאומי, חרדי "שקוף", ו"אח" דתי
לא, זו לא התחלה של בדיחה
כל אחד מתהדר שהוא הוא ה"אמיתי"
ולכן אין ראוי ממנו למלוכה...

ובינתיים העדר סובב משתומם ונבוך
איך גומרים ת'חודש, איך יוצאים מהבֶּרוך...
ומדוע זה מוגזם ומעורר תהיות
שהחולה, גם לאחר הניתוח, רוצה להמשיך לחיות..

שחיתות בצמרת ותרבות של כיסוי תחת
קשים החיים בארץ המובטחת
אמרו כבר חז"ל: תחת השמש אין כול חדש
עדר החמורים ימשיך לאכול את הקש...

לשים פתק בקלפי? או פתק בכותל?
מה ההבדל חמור מן השורה שואל:
ומשיב לעצמו: לאחר הבחירות זה מאוד סביר
שתמשיך לדבר רק אל הקיר...

אבי

לוח מודעות

מחיר חשמל מחירים באגורות לקוט"ש

במקום מחיר בתוקף מ-16/05/13
שפורסם בטעות

מ-01/02/15

עלות קוט"ש כפר הנשיא כולל מע"ם	עלות קוט"ש כפר הנשיא ללא מע"ם	
123.40	104.58	פסגה
52.65	44.62	גבע
36.63	31.04	שפל

קיץ

109.28	92.61	פסגה
66.02	55.95	גבע
41.05	34.79	שפל

חורף

סתיו/אביב

54.35	46.06	פסגה
43.94	37.24	גבע
35.65	30.21	שפל

57.35	48.60	ביתי וחקלאות
59.44	50.37	כללי
50.79	43.04	תאורת רחוב

עידכוני מחירים במכבסה מפברואר

7.7 ש"ח לק"ג לחברים קבועים

למכבסים מזדמנים – 10 ש"ח לק"ג

לא כולל פריטים כגון שמיכות מעילים ועוד.

6 ש"ח לגיהוץ פריטים - יש להודיע אם אינכם מעוניינים בגיהוץ.

ארגז הכלים לגיל השישי – ניצול ומיצוי מתנות הגיל

בני ה-60 הם הדור הראשון לחוות את תקופת החיים לאחר גיל 60 כתקופה חדשה ושונה מהבגרות שלפניה או מהזקנה.

איך זה קורה?! דווקא בתקופת חיים זו - תהליכים נוירולוגיים משתפרים באיכותם. ישנו חלון הזדמנויות נוירולוגי ורגשי להתפתחות, גדילה והשפעה על תהליכים אישיים ומשפחתיים.

הקורס מתמקד בכלים ייחודיים למיצוי וניצול המתנות הנוירולוגיות- קוגניטיביות ורגשיות שהעניק לנו הטבע. הלימוד בקבוצה קטנה, אינטימית תוך כדי שיח אישי ומתרחש בו בעת בשתי רמות: רמת התוכן ורמת הכלים והמיומנויות.

תכנים מרכזיים לדוגמא :

- אינדיוודואליזציה- דיוק עצמי והרחבת תפיסת המציאות.
- משפחה: ציפיות, הדדיות, מופרדות/נפרדות, התערבות/ מעורבות .
- ה'אני' מול החברה.
- שינוי הרגלים.
- אחריות אישית אל מול אחריות חיצונית.

- אתגרים טכנולוגיים.

המיומנויות והכלים הנרכשים בקורס מטרתם- הרחבת והגמשת היכולת התפיסתית שלנו את עצמנו ואת המציאות המשתנה. לדוגמא:

- "מחשבה פעילה"
- 'שילוביות' וגמישות בין אונתית: מחשבות, תחושות פיזיות ורגשות.
- שימוש ב"אסוציאציות קרובות"- "אסוציאציות רחוקות".
- "הפשרת מונחים למושגים".
- מודעות נוכחת: "כאן ועכשיו".
- "שלמות ניגודית" – "עקרון הקטבים"

עמותת וותיקי הגליל מאמינה במשמעות של קורס זה ובתרומתו לאיכות חיים ומסבסדת את ההשתתפות בו. זאת **הזדמנות ומתנה אמיתית!!!**

הנכם מוזמנים לנצל את מתנת הגיל ולהנות מקבוצה אינטימית לומדת ומתפתחת.

הנחיית הקורס: עיקרה של הסדנא תועבר על ידי עינת פורת עמוס- עו"ס, גרנטולוגית, בעלת ניסיון רב בליווי תהליכים לקראת ולאחר פרישה.

הקורס מתבסס על כתביו ורעיונותיו של ד"ר צבי לניר, מומחה לתהליכי שינוי תפיסתי.

הקורס הבא נפתח ב- 2/9 ימי שני. בין השעות 10:45-12:45. 15 מפגשים.

המקומות מוגבלים וחשוב להרשם מבעוד מועד!

לפרטים נוספים והרשמה:

נגה שושן, עמותת וותיקי הגליל | טלפון: 04-6817944 (שלוחה 1) | דוא"ל: nogas@galil-elion.org.il

כל הפעילויות, הטיולים, הלימודים ועוד >> באתר העמותה www.vatikim.org.il וב-

מהמרפאה

מרפאת קופ"ח בטובא נשרפה כליל !!
 אי לכך, ובהתאם לזאת, יש לפנות לקופ"ח בחצור.
 תרופות: מאחר והתורים בקופ"ח חצור, תמיד עמוסים, ועכשיו יהיו
 עוד יותר, יתכנו עיכובים בהגעת התרופות בחודשים הקרובים.
 נשמח להבנתכם.
 מטופל שיקבל מרשם שדחוף לו, רצוי שיקנה בעצמו את התרופה.
 בטובא, יש גם בית מרקחת פרטי בו מכבדים מרשמים של קופ"ח,
 ניתן לפנות גם לשם.

ושוב..... שימו לב:

אישי נשי עבר לחמישי

שריינו תאריך חדש ביומנים

12.02.15

בואנה בואנה הבנות בשמחה, בכיף לקנות, להחכים, לבלות
 וליהנות

פרטים נוספים יתקבלו בהזמנה אישית
 שתחכה לכן בתאי הדואר ביום ראשון

הפינה הויזואלית

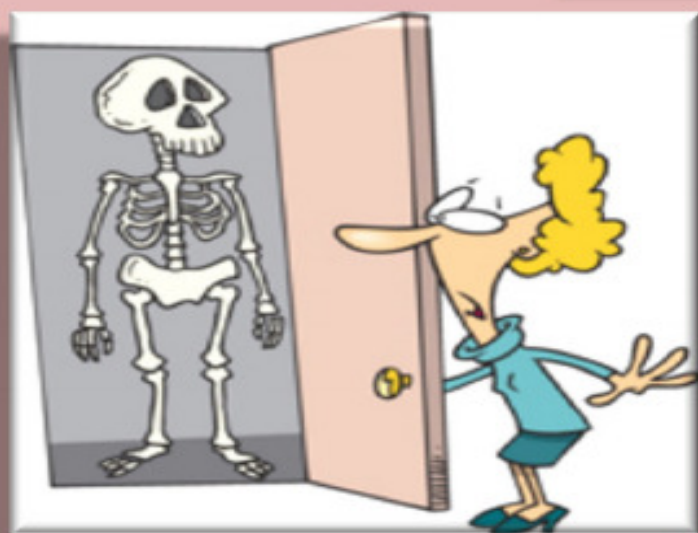
בחירות לכנסת ה-20 - הכל דבש (ודביק!)

דנים בנושאים הכי בוערים
"כלכלה", "בטחון"

הדיונים תרבותיים
וחבריים

טוהר מידות, יושר וכנות בבסיס הבחירות לכנסת ה-20

להלן "מצעד ליל כל הקדושים/שות"

אני? מ'כפת לי אני?
What me worry?

!! פינוקיו לשלטון !!

ואם ב"אמת" עסקינן

לשקר אין רגליים?! תראו עד לאן הוא הגיע!!

חנפנות הינה השקר האולטימטיבי

מה ההבדל בין שקר לסטטיסטיקה? אין הבדל

לכל שקר דרושים שניים - המשקר והמאמין לשקרים

הפעם היחידה שפוליטיקאי אומר אמת היא

כשהוא קורא לפוליטיקאי אחר "שקרן!"

מדברי חכמים: "שקר לחברך כפי שתרצה שחברך ישקר לך"

ההתמודדות בין מפלגות איכותיות

המחנה הציוני

הליכוד

יש עתיד

ישראל ביתנו

הבית היהודי

ש"ס

הרשימה
המשותפת

מרצ

יהדות התורה

כולנו

העושים

בבל"ת

האח הגדול

העבר עתידנו

מפלגת לחוד

כסת"ח

הזבל לפח

יזוכה קיין!

אזיר !!!!!

שבת שלום

דוד אלמן